

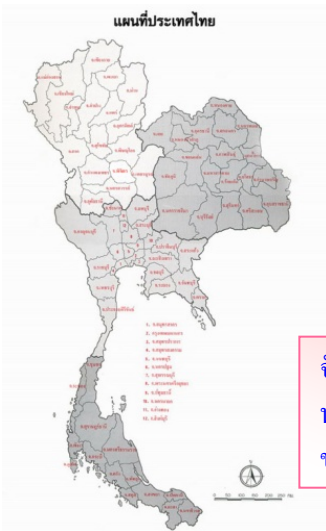
ชื่อไทย : อ้อยโรงงาน

ชื่อสามัญ : Sugar-cane

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Saccharum officinarum* Linn.

การผลิต			
รายการ	2549	2550	2551
เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	6,033,331	6,314,295	6,590,214
ผลผลิต (ตัน)	47,658,097	64,365,482	73,501,610
-ผลผลิตน้ำตาล (ตัน)	4,835,035	6,719,782	7,816,544
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	7,899	10,194	11,153

ปี	2549	2550	2551
ต้นทุนการผลิต	571	572	634
- ต้นทุนรวม	510	523	585
- ต้นทุนผันแปร	688	683	577
ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท/ตัน)	929	783	600
- ราคาหน้าโรงงาน	922	692	-601
ผลตอบแทนสุทธิ (บาท/ไร่)	117	68	-54

จังหวัดที่ปลูกมาก ได้แก่ กาญจนบุรี
นครสวรรค์ นครราชสีมา
ขอนแก่น กำแพงเพชร

ปี 2550					ปี 2551					
ส.ก.	ก.ย.	ค.ก.	พ.ย.	ธ.ก.	ม.ก.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
			0.38	17.36	28.44	25.55	23.31	4.49	0.45	

ช่วงเดือนที่เก็บเกี่ยวผลผลิต

ช่วงที่เก็บเกี่ยวผลผลิตสูงสุด

การค้า			
รายการ	2549	2550	2551
1. การค้าของโลก (ล้านตัน) ^๑	49.74	50.25	50.99
2. ส่วนแบ่งการค้าโลก (%)	5.00	9.36	9.61
3. ไซโนประเทศ (ล้านตัน)	2.07	2.01	1.80
4. ส่งออก ^๒			
- น้ำตาลทรายดิบ			
ปริมาณ (ตัน)	1,265,675	2,091,589	2,977,767
มูลค่า (ล้านบาท)	14,729	18,214	25,689
- น้ำตาลทรายขาว			
ปริมาณ (ตัน)	973,133	2,343,183	2,034,035
มูลค่า (ล้านบาท)	13,051	25,672	21,969
5. ราคาส่งออก ^๓			
- น้ำตาลดิบ (บาท/ตัน)	11,637	8,708	8,620
(כוללค่าขนส่ง)	308.43	253.52	259.80
- น้ำตาลทรายขาว (บาท/ตัน)	13,411	10,956	10,801
(כוללค่าขนส่ง)	355.46	318.95	325.52
6. คู่ค้าที่สำคัญ	อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น มาเลเซีย จีน		
7. คู่แข่งที่สำคัญ	ออสเตรเลีย บราซิล แอฟริกาใต้		

ชื่อไทย : อ้อยโรงงาน

ชื่อสามัญ : Sugar-cane

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Saccharum officinarum* Linn.

ปัญหาอุปสรรค

1. ขาดแคลนท่อนพันธุ์อ้อยที่ให้ทั้งผลผลิตสูงและคุณภาพดี
2. มีการสะสมโรคในท่อนพันธุ์อ้อยเมื่อย้ายท่อนพันธุ์ที่มีโรคสะสมอยู่จะทำให้เกิดการระบาดของโรคเป็นบริเวณกว้าง ทำให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตอ้อยอย่างมาก
3. ถ้าปีใดเกิดโรคระบาด จะทำให้ผลผลิตเฉลี่ยทั้งประเทศต่ำ หรือในบางพื้นที่ที่มีการระบาดของรุนแรงจะไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้เลย ซึ่งนับได้ว่าเกษตรกรอยู่ในสถานะเสี่ยงต่อการผลิตอ้อยอย่างมาก

แนวทางการพัฒนา

จัดหาอ้อยพันธุ์ดีที่ปลอดโรค ให้กับโรงงานและเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย พันธุ์อ้อยที่ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานราชการมักเป็นพันธุ์อ้อยที่ดี แต่เมื่อปลูกไประยะหนึ่งก็มักจะเกิดการสะสมโรคและแมลงทำให้พันธุ์นั้นไม่สามารถใช้ได้อีกต่อไป ดังนั้นการผลิตอ้อยปลอดโรค โดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ปัญหาได้ และถือว่าเป็นการใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ และมีความเป็นไปได้สูงในการช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่อ้อยความเสียหายจากโรคที่แพร่ระบาด ซึ่งจะช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

แนวโน้มสถานการณ์การผลิต

เนื้อที่เพาะปลูกอ้อยโรงงาน ปีเพาะปลูก 2551/52 ลดลงเนื่องจากราคาอ้อย ปีเพาะปลูก 2550/51 ไม่พอใจซึ่งราคาขึ้นสุดท้าย อยู่ที่ 807 บาทต่อตัน ณ ระดับค่าความหวาน 10 ซี.ซี.เอส. รวมทั้งต้นทุนการผลิตสูงขึ้นได้แก่ ค่าพันธุ์ ค่าปุ๋ย ค่าขนส่งและค่าจ้างเก็บเกี่ยวเกษตรกรส่วนใหญ่จึงเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า เช่น ยางพารา ยูคาลิปตัส และมันสำปะหลัง สำหรับผลผลิตต่อไร่ เนื่องจากการสนับสนุนท่อนพันธุ์ดี และปีนี้ฝนมาเร็ว ฝนตกสม่ำเสมอตั้งแต่ มิ.ค. -มิ.ย. ทำให้อ้อยเจริญเติบโตดี แม้ว่าเกษตรกรในบางพื้นที่ลดปริมาณการใส่ปุ๋ยลง เนื่องจากปุ๋ยมีราคาแพง ในภาพรวมจึงคาดว่าผลผลิตต่อไร่จะเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว